

[Handelsministeren.]

andre Lande end f. Eks. England kunde tænke paa at tage Repressalier, skal jeg henvide til, at vi netop i indeværende Aar har sluttet en Overenskomst med Frankrig. Denne Overenskomst er publiceret fra Udenrigsministeriet den 10. August 1934, og denne Overenskomst gaar ud paa, at Danmark giver visse Tilsagn til Frankrig, og at Frankrig giver visse Tilsagn til Danmark, bl. a. det Tilsagn, der lyder saaledes — jeg maa med den højtærede Formands Tilladelse citere det:

„Den franske Regering har paa sin Side forpligtet sig til snarest muligt i Henhold til Artikel 2 i det franske Dekret af 1. August 1931, jfr. Artiklerne 2 og 3 i Dekretet af 9. December 1931, at ophæve den 15 Procents Valutatillægsafgift for danske Varer saavel for det franske Toldomraades Vedkommende som for de franske Kolonier, der har Toldautonomi“.

Men hvad følger den franske Regering saa til? Den følger til:

„Den franske Regering har i en samtidig Note forbeholdt sig — med to Maanedes forudgaaende Varsel — at genindføre Valutatillægsafgiften, hvis den danske Krone forringes ud over 20 pCt. yderligere.“

Heroverfor har den danske Regering protesteret, idet den paa ny har understreget, at man anser Valutatillægsafgiften, som Frankrig indførte, for uforenelig med de gældende Traktater.

Her har vi et tydeligt og uomtvisteligt Vidnesbyrd om, at Danmark ikke er i Stand til frit og uden Risiko at sætte de Valutakurser, som man skønner formaalstjenlige i det givne Øjeblik. Der er Hensyn at tage til Udlandet. Herom kan der ikke være Tvivl efter det, jeg her har givet Udtryk for.

Jeg har et Par Ord at sige til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, der sagde over for de Betragtninger, jeg har gjort gældende, at det jo ikke var afgørende for vor Valutapolitik, om vi havde en fri Vareimport, eller vi ikke havde en fri Vareimport. Det var ikke — sagde det ærede Medlem Hr. Himmelstrup — sikkert, at en lavere Kronkurs vilde blive Følgen af en friere Vareimport, og, sagde det ærede Medlem, Købmanden har jo den Stilling,

at han skal med sin Person staa i Borgen for, at det, han gør, er rigtigt. Men vi har jo set saa mange Eksempler paa, at Købmændene har grebet forkert. Det saa vi i 1919 og i 1920 under den enorme Import, der da fandt Sted. Jeg ved ikke bedre, end at den Import ogsaa foregik for Købmændenes og Bankernes, Pengeinstitutternes Regning. De troede naturligvis alle, at de kunde tjene Penge paa den; men Resultatet blev, at de ikke blot satte deres egne Penge til, men ogsaa satte en god Del af, hvad andre ejede, over Styr.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde desuden, at jeg behøvede ikke at være saa bange for en friere Vareimport, for man havde jo andre Midler til sin Raadighed for at holde Valutakurserne oppe. Dette gælder under normale Forhold; men ingen, heller ikke det ærede Medlem Hr. Himmelstrup — og jeg kunde føje til, mindst det ærede Medlem Hr. Himmelstrup —, kan være i Tvivl om, at saaledes som den interne Købekraft er her i Landet, vil Forholdet være dette, at en friere Vareimport vil føre til Indførsel af en Række Varer, som det danske Samfund i Øjeblikket ikke har Raad til at købe, og det vil gaa os paa samme Maade, som det gik os i Slutningen af 1932, at Danmark maatte træffe Foranstaltninger imod Luksusvareimporten, for at vi stadig kan have Mulighed for at importere og betale de Nødvendighedsartikler, som det danske Samfund simpelt hen ikke kan leve foruden.

Under normale Forhold er det givet, at man kan ordne Valutakurserne ved banktekniske Midler, men det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ved, at det lader sig ikke gøre i Øjeblikket, i hvert Fald lader det sig ikke gøre uden store Lidelser for det danske Samfund, uden store Forstyrrelser i det danske Samfunds hele Økonomi, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem vilde turde tage Ansvaret for at give os ud i en fri Import i dette Øjeblik. Han kan tage dette Standpunkt, at vi skal have fri Import, saa længe han er i Opposition; men den Dag, det ærede Medlem selv staar og skal have Ansvaret, er jeg overbevist om, at han ikke vilde paatage sig dette Ansvar.

Jeg skal derefter sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), ikke fordi jeg mener, at det, han